"De Slag bij Arnhem"

"Het verraad van Lindemans"

"Het mysterie van de Hohenstaufen Divisie"

Bron: Ons Leger 1955 - 1958
Door: Th. A. Boeree

- KING KONG -

De dubbelspion Christiaan Lindemans, alias King-Kong

Lindemans was een Rotterdammer, die na het verlaten van de school door een familielid te werk gesteld werd als monteur.
Hij was een jongeman met een uitzonderlijk grote lichaamsbouw en daarom gaven zijn vrienden hem de bijnaam "King-Kong".
Lindemans had vele vrienden want hij had een vrolijke gezellige aard en hield van leven en laten leven. Als hij geld had was hij graag bereid zijn vrienden in de kroegen te trakteren, was hij slecht bij kas, dan leefde hij zonder gewetensbezwaar op andermans beurs.
Hij had een hekel aan geregeld werk en als het werk in de garage was afgelopen trok hij zijn vuile overall uit. Hij trok dan een opvallend pak aan, hopende daarmee de harten te veroveren van de meisjes die altijd een grote rol in zijn leven hebben gespeeld.
In de omgang met vrouwen was hij nogal los en ongemanierd, maar tot zijn verontschuldiging moet gezegd worden dat vele vrouwen tegenover hem een uiterst tegemoetkomende houding aannamen. Zij bewonderden zijn lichaamskracht die hem in staat stelde, bij meningsverschillen, zijn tegenstander met een enkele klap "knock out" te slaan.
Hij was erg onevenwichtig en hield zich maar zelden aan een gemaakte afspraak. Zijn grootste genoegen was in de bar, in het centrum van de belangstelling te staan en daar te midden van vrienden en vrouwelijke bezoekers het hoogste woord te voeren. Daar hij een geboren leugenaar was, sierde hij zijn verhalen zodanig op, dat zijn vrienden niet meer wisten wat waarheid en wat fantasie was. Zij luisterden eigenlijk altijd geboeid naar zijn kleurrijk relaas, hoewel velen hem in hun hart een opschepper vonden. Zijn intelligentie was omgekeerd evenredig met zijn lichaamsbouw, maar naast een middelmatig verstand had hij een aangeboren verrassende sluwheid, die hem later onder moeilijke omstandigheden feilloos de weg wees hoe te handelen.
Lindemans was het zwarte schaap in een uiterst respectabele familie.

Boeree stelt er prijs op om te vertellen dat, in tegenstelling tot Lindemans, zijn familie tot het einde toe tot de betrouwbare ondergrondse werkers hebben behoord en hun daden door de hoogste autoriteiten zijn erkend en schriftelijk gewaardeerd.
Het moet voor Lindemans een zware slag zijn geweest, toen hij in 1936 een ongeluk had met een motorfiets. Hoewel volledig hersteld, bleef hij daarna min of meer een beetje mank lopen en was hij niet meer in staat zijn linkerarm boven het hoofd te tillen. Maar blijkbaar deed dit niets af aan zijn abnormale spierkracht.

Boeree zou er nooit toe zijn gekomen iets over Lindemans te schrijven, als niet door anderen een legende was bedacht over verraad in de slag bij Arnhem, waardoor deze operatie mislukte en (volgens de legende) 7000 mannen sneuvelden of gewond raakten door de misdaad van deze Nederlander.

<u>Lindemans lotgevallen</u>

Toen in mei 1940 Rotterdam werd gebombardeerd werd de garage waar Lindemans werkte verwoest en was de 25 jarige King-Kong werkeloos. Hij ontmoette een vriend die hem de raad gaf, evenals hijzelf, de bakens te verzetten. Hij was nu in Duitse dienst en reed dagelijks in een benzine transport naar een vliegveld in de buurt van Rijssel. Er was daar een groot gebrek aan chauffeurs. Hij kon hem dadelijk aan een baan helpen. Het avontuur trok Lindemans aan en na een paar dagen reed ook hij in het benzine transport naar het vliegveld van Rijssel. Hij kwam daar bij een familie in de kost en knoopte dadelijk een intieme verhouding aan met de dochter Gilou.
Gilou reed op een ambulance van het Franse Rode Kruis en maakte hiervan gebruik om verstekelingen over de demarcatielijn te smokkelen van bezet naar onbezet Frankrijk.
Lindemans zag gauw kans om van de Duitsers een voorraad Passierscheine en werkmanskaarten te bemachtigen. Hij vond het verkwanselen daarvan veel aantrekkelijker dan het geestdodende transportwerk. Hij liet zijn baan in de steek en leefde verder op kosten van Gilou's ouders, die hem niet weg stuurden omdat Gilou een baby van hem verwachte.
Na een tijd werd Lindemans werknemer in een kantine voor Nederlandse werknemers, die daar voor de O.T. werkten. Hij bleef echter de onverbeterlijke zwetser, schepte in de kroegen op over zijn illegale werk en werd gevangen genomen. Na een tijdje werd hij vrijgelaten omdat er geen enkel bewijs tegen hem te vinden was en hij zich handig overal uitloog.*
Terug in Rijssel hoorde hij dat de familie van Gilou was verhuisd naar Ronchim. Hij trok daarheen en leefde verder op kosten van het gezin. In 1942 ontmoette hij bij een bezoek aan Rotterdam een man die Joden naar Zuid-Frankrijk bracht. Zij besloten samen te werken maar kregen ruzie over de verdeling van de buit, waarop Lindemans naar Frankrijk terug keerde om zelf zo'n lijn op te zetten.

Hij koos het stuk Abbeville-Parijs maar weer werd hij het slachtoffer van zijn eigen loslippigheid. Als hij in de kroeg zat en een stevige borrel had gedronken dan flapte hij er alles uit. Weer werd hij gearresteerd en pas in april 1943 vrijgelaten.
Dadelijk vond hij een andere baan. Hij kwam in dienst van een Nederlandse aannemer die in Cherbourg voor de Duitsers versterkingen bouwde. Lindemans kreeg opdracht voor hem in Nederland arbeiders te ronselen.

Telkens als hij er een aantal bijeen had, knoeide hij met de geleide papieren en nam een aantal Nederlanders mee die via Frankrijk en Spanje naar Engeland wilden uitwijken.
Daardoor kreeg hij contact met een Nederlandse groep die het zelfde deden, zij gebruikten echter de lijn Brussel-Parijs, via Bordeaux naar de Spaanse grens.
Het ronselen bracht zo veel op, dat hij Gilou met haar dochtertje naar Cherbourg liet overkomen. Maar weer liep het mis en nadat hij een Duitser, die hem op het spoor was, geruisloos tot zwijgen had gebracht, vluchtte hij met Gilou naar Parijs, waar hij zich bij de "escape-route" aansloot.*

In Parijs

De leiders van deze Nederlandse groep waren van een heel ander gehalte. Zij gingen serieus en voorzichtig te werk om hun reizigers met een minimum aan gevaar naar Spanje te loodsen.
Zij zagen spoedig dat Lindemans niet voor dit werk deugde en wilden een einde maken aan de samenwerking. Het opgejaagde bestaan had Lindemans uiterst nerveus gemaakt. Hij werd meer onberekenbaar dan ooit, zocht afleiding in de kroegen, dronk te veel, speelde gevaarlijk met zijn wapens en als hij door bewonderde vrienden en vriendinnen was omringd dan verdwenen de laatste remmen. De leiders besloten hem over te halen mee te gaan naar Engeland.

In de laatste dagen van november 1943 verbleven Kap. de Graaf en Bob Celosse doelloos in Parijs.
Zij waren met belangrijke microfilms en andere belangrijke documenten uit Nederland gekomen. Op weg naar Spanje ontdekten zij in Parijs dat hun escape-route was opgerold. Zij konden zonder gids niet verder reizen. Toen ontmoetten zij de hun onbekende Lindemans, die hun dadelijk van zijn groep en hun werk vertelde en hen met de leden in contact bracht.
Zonder enig voorbehoud had hij er alles tegenover deze twee mannen uitgeflapt. Gelukkig waren beide betrouwbaar en in een vertrouwelijk gesprek met de Graaf legde de leider uit, welke moeilijkheden zij met Lindemans hadden.
De Graaf beloofde toen alles in het werk te stellen om Lindemans over te halen mee te gaan en toen hij hen tot de Spaanse grens gezelschap had gehouden, kwam de Graaf met het voorstel voor de dag. Hij legde Lindemans uit dat hij elke dag nerveuzer werd, het was moordend voor lichaam en geest. Hij had dringend rust nodig. Zij konden hem aan een kalme baan helpen, ook in Engeland kon hij het illegale werk steunen en als hij voldoende hersteld was, terugkeren.
Lindemans weigerde botweg, hij had altijd een hekel gehad aan vast werk, nu gruwde hij ervan. Hij keerde alleen naar Parijs terug waar men hem met schrik zag terugkomen.
Kort daarna ging hij naar Brussel waar hij zou samen werken met een ander deel van de groep. Weer probeerde men hem over te halen het werk neer te leggen, men kon hem een rustig plekje bezorgen in een geheim piloten kamp in de Ardennen.
Intussen kreeg Lindemans een schok te verwerken. Hij hoorde dat zijn tien jaar jongere broer Henk, op wie hij erg gesteld was, door de SD in Nederland was gearresteerd. Te gelijk kwam hij tot de ontdekking dat de gehuichelde belangstelling voor zijn zenuwen en lichamelijk welzijn slechts een handige manier was om hem kwijt te raken. Ze hadden hem niet erger kunnen kwetsen en vernederen.*
Hij had zich bij die groep aangesloten, steeds bereid het gevaarlijkste werk op zich te nemen. Hij had gehoopt daardoor hun onbeperkte bewondering te wekken, dat had hij nodig om zich staande

te houden. Zijn leven was altijd berekend geweest op show, als jongen in de kroegen van Rotterdam en nu in het illegale werk. En in plaats van hem hun bewondering te schenken, hadden ze geprobeerd hem op een zijspoor te schuiven. Door zelfbeklag wond hij zich steeds meer op, hij zag zichzelf als de held die zich steeds voor de nationalenzaak had ingezet en nu probeerden zij hem in een hoek te trappen.
Steeds meer begon hij zijn medewerkers te haten en hij zon op wraak. Hij wist alles van hen, hun voortbestaan was in zijn handen. Als hij aan de Duitsers mededeelde wat hij van hen wist, dan was hun lot bezegeld. Nog speelde zijn gedachten als het ware met dit plan, toen hij hoorde dat zijn broer door de Duitsers ter dood was veroordeeld.

<u>Onverwachte ontmoetingen</u>

Op een koude avond aan het einde van februari 1944 wandelde Cornelis Verloop door Brussel. Hij had een avontuurlijk leven achter de rug en was tenslotte in dienst gekomen als spion van Giskes, die hoofd was van de contraspionage van de Wehrmacht (wel te onderscheiden van Schreieder, die deze functie had bij de SD).
Hij ontmoette Wim van der Meer, die op dat moment met zijn Duitse vrouw letterlijk op de keien zat.
De mannen hadden elkaar indertijd in Rijssel leren kennen.
Van der Meer klampte Verloop aan en vroeg of hij hem ook niet zo'n baan kon bezorgen.
Verloop had er geen zin in. Met een man als Van der Meer kon je bij je chef geen eer behalen.
Vlug nam hij afscheid en zei:"Als je een belangrijke mededeling hebt, kom mij dan opzoeken, je weet waar ik te vinden ben".
Ongetroost liep Van der Meer verder en toen liep hij tegen Lindemans aan, die in één van zijn pessimistische buien was. Hij had Van der Meer ook in Rijssel gekend toen deze daar voor de Duitsers werkte en hij vertelde hem direct dat zijn broer door de Duitsers ter dood was veroordeeld.
Om hem te troosten zei Van der Meer dat er met de Duitsers wel te praten viel; Kon hij Henk niet vrijkopen?
Lindemans lachte bitter:"Vrij kopen?" Hij had zelf geen cent. Hij wond zich meer en meer op. Dat hem dat moest overkomen. Hij had zijn leven altijd ingezet voor het illegale werk. Hij kende Nederland, België en Frankrijk. Hij was bevriend met de hoogste leiders van het Franse en Belgische verzet. Hij wist alles van de geheime escape-routes naar Spanje en nu hadden zijn oude medewerkers, die alles aan hem te danken hadden, hem in de hoek getrapt.
Erger nog, zij hadden al een paar mannen aangewezen die zijn taak moesten overnemen en zij hadden hem verzocht dat tweetal op de hoogte te brengen.
Het was alsof ze hem de spade in zijn hand hadden gegeven om zijn eigen graf te delven. Maar nu zou hij het hun betaald zetten...
Van der Meer had met grote belangstelling geluisterd. Lindemans had hem met zijn verhaal erg geïmponeerd. Als hij Lindemans eens met Verloop in aanraking bracht? Misschien kreeg hij als beloning dan een baan.
Hij zei:"Als je geen geld hebt, dan is er nog wel een andere uitweg. Ik heb een vriend die goede relaties heeft met de Duitsers".
Lindemans begreep hem met een enkel woord en was tot alles bereid. Van der Meer legde Verloop de zaak uit en spoedig vonden de mannen elkaar in een café.

Verloop wilde weten over welke gegevens King-Kong precies beschikte, maar Lindemans lachte slim en zei:"Ik leg al mijn troeven niet gelijk op tafel, dat zal ik wel doen als ik met je chef spreek. Ik zal alles doen, als ik mijn broer maar vrij krijg".
Ook Verloop sloeg hem hoger aan dan Lindemans eigenlijk waard was en haastte met de mededeling naar het bureau.
Giskes zat min of meer in de verhuizing.
Hijzelf verbleef in Driebergen, maar zijn ondergeschikten, Hauptmann Wurr en diens assistent Willy Kupp, hadden al een huis toegewezen gekregen bij de Jardin Botanique.
Ook Wurr vond het geval belangrijk omdat men in het voorjaar een geallieerde landing op de kust verwachtte. Wat een ongekend succes zou het voor Giskes zijn als King-Kong het geheim daarvan tijdig kon onthullen, want de geallieerden zouden natuurlijk samenwerken met de illegaliteit. Hij belde Giskes op en zei dat zijn komst dringend gewenst was.

<u>Lindemans wordt spion</u>

In de avond van 4 maart 1944 stopte een auto op een afgesproken plaats. Lindemans stapte in en werd door Verloop naar het huis bij de Jardin Botanique gebracht waar Wurr en Kupp hen reeds opwachtte. Kort daarop verscheen Giskes. Lindemans kreeg het woord en vertelde alles wat hij wist van de escape-route en van zijn omgang met de Franse en Belgische verzetsleiders.
Giskes viel hem niet in de reden, maar toen Lindemans zijn grieven begon op te sommen tegen zijn oude medewerkers, maakte Giskes een einde aan de stortvloed van woorden en zei:"Vertel kort en goed, wat je wilt en wat je ons kunt bieden". Lindemans nam zijn aktetas en schudde die over de tafel uit.
Er rolden diverse documenten uit waaronder lijsten met namen en adressen van leiders, van geldschieters, valse formulieren en dito stempels en tenslotte een geladen pistool.
Tevreden keek hij ernaar en zei:" Dit bied ik U, als U mijn broer vrij laat".
Wurr en Kupp bekeken de documenten. Elk afzonderlijk was voldoende om een man achter de tralies te krijgen.

Giskes had dadelijk begrepen dat Henk Lindemans in handen van Schreieder was gevallen. Het zou hem niet veel moeite kosten Lindemans op vrije voeten te krijgen maar hij hield een slag om de arm en zei: "Ik zal zien wat ik voor je broer kan doen, voorlopig zal ik zorgen dat de executie niet doorgaat".
Giskes stond op en eindigde de bijeenkomst en alsof het vanzelf sprak, stak Lindemans het pistool in zijn zak.
Zo werd Lindemans op 4 maart 1944 betaald spion in Duitse dienst. Tevreden ging hij naar zijn hotel terug, nu kon hij zijn moeder schrijven dat Henk dankzij zijn invloedrijke vrienden weer vrij zou komen.

De gevolgen bleven niet uit.
Op 9 maart hield de Gestapo een razzia in Hotel Montholon, het centrale punt van de escape-route te Parijs. Als Lindemans er op had gerekend dat de Duitsers zich zouden beperken tot de namen die hij aan Giskes had opgegeven, dan kwam hij bedrogen uit.
Bij een vluchtige verkenning kreeg de Gestapo de indruk, dat in het hotel een Nederlandse terroristengroep zetelde.

Iedereen werd dus gearresteerd. Wie meende onschuldig te zijn moest maar trachten dat later te bewijzen.
Bij het doorzoeken van het hotel werd ook Gilou ontdekt. Als française zou zij vermoedelijk door de mazen van het net zijn geglipt maar bij het doorsnuffelen van haar eigendommen vonden zij een pistool van Lindemans en bezwarende documenten. Zij zou zeker gefusilleerd zijn en was daarvoor reeds overgebracht naar het oude fort Romainville, toen bleek dat zij haar tweede baby verwachtte. Daardoor ontging zij het vuurpeleton en werd zij later door de geallieerde troepen bevrijd.
Verschillende andere slachtoffers van dit verraad stierven in Duitse concentratiekampen.
Terwijl de razzia in Hotel Montholon plaats had, bracht Lindemans zijn twee plaatsvervangers naar Parijs die daar eveneens aan de Gestapo werden overgedragen. Één van hen overleefde het verblijf in een Duits concentratiekamp, de andere stierf daar.
In overleg met Giskes werd op 10 april 1944 de Brusselse groep van de escape-route opgerold. Ook verschillende van deze slachtoffers zijn in Duitsland omgekomen.

Wanneer we het gedrag van Lindemans beoordelen, dan kunnen wij proberen een deel goed te praten met de overweging dat het doel van dit alles was, het leven van Henk te redden. Maar dit is onjuist. Lindemans zelf, bij het eerste bezoek tegenover Giskes staande, had gezegd dat hij geen halfheid kende. Hij was vriend of vijand, zijn vroegere medewerkers hadden zijn vriendschap verbeurd en nu zou hij tonen wat het waard was King-Kong als vriend te hebben.
Toen hij vóór de razzia in Brussel een bespreking had met Giskes en diens staf uitlegde, welke afspraken hij had gemaakt om alle slachtoffers op 10 april bijeen te brengen voor de arrestatie, genoot hij zo van de goedkeurende bewonderende blikken dat hij zichzelf wilde overtreffen. Hij vertelde dat hij nog twee vrouwen kende die eigenlijk niet tot de escape route behoorde, maar toch illegaal werk deden. Zij konden diezelfde avond gearresteerd worden.
Het waren Mej. V. en Mevr. D. Toen Giskes toestemmend knikte, nam Lindemans de telefoon op en belde Mej. V. op. Na een paar vriendelijke Franse woordjes om zich bekend te maken, beweerde hij dat hij een partij tabak ontdekt had, juist iets voor haar pakjes, bestemd voor de gevangenis in Vught.
Maar de zwarte prijs was heel hoog en hij was momenteel slecht bij kas. Konden zij elkaar niet in een café ontmoeten? Zij stemde toe en Lindemans legde de telefoon op de haak. Zegevierend keek hij rond. Hoe vonden de heren die improvisatie?
De ontmoeting vond plaats in het café zoals afgesproken. Lindemans ontving het grote bedrag terwijl Van der Meer en Verloop haar nauwkeurig opnamen. Met Mevr. D. was het geval nog eenvoudiger. Hij wachtte haar aan de uitgang van de Madeleine-kerk op en maakte een vriendelijk praatje. Hierdoor gaf hij zijn medewerkers de gelegenheid haar te schaduwen. Door deze werkwijze viel er nooit enige verdenking op Lindemans. Hij was nooit aanwezig bij een arrestatie die soms dagen of weken na de ontmoeting plaats vond.
Beide vrouwen zijn gearresteerd en hebben in Duitsland het leven verloren. Nooit hadden zij tegenover hem iets misdaan, ze hadden hem integendeel dikwijls geholpen. Na de razzia in Parijs ontmoette Lindemans Baron van B., wiens vrouw daar door zijn toedoen was gearresteerd. Hij vertelde dat ook Gilou gevangen genomen was en dat hij alles zou doen om haar vrij te kopen. Hij was bereid om voor de vrijlating van beide vrouwen te werken. Baron van B. gaf hem een zeer hoog bedrag voor zijn vrouw en een belangrijke bijdrage voor het losgeld van Gilou.
Tevreden stak King-Kong het in zijn zak, nooit heeft hij een poging gedaan om de vrouwen te helpen.

Wel heeft hij daarna Baron van B. aan Giskes verraden, waarop hij werd gearresteerd en in Duitsland het leven verloor.

Een nieuw arbeidsveld

De gehele escape-route was nu opgerold en Lindemans kreeg de opdracht zich binnen te dringen in het Belgische verzet. Dit is hem goed gelukt. Giskes zelf voorzag hem van Ausweise en andere documenten voor het Belgische verzet. Er was hem alles aan gelegen, dat Lindemans niet alleen hun vertrouwen genoot maar dat hij de onmisbare vriend zou worden, die zo mogelijk een leidende rol zou spelen.

Eind april 1944 bezocht hij Giskes in Driebergen. Hij had een paar belangrijke mededelingen. Er waren indertijd een paar illegale agenten uit Haaren ontsnapt. Ze wilden nu naar Zeeland, waar een duikboot hen zou oppikken om naar Engeland zou brengen.
Maar Zeeland was spergebied en voor die provincie had men een speciale Ausweise nodig die door Schreieder werden verstrekt. Men had Lindemans gepolst of hij die Ausweise kon verschaffen. Hij had zijn hulp beloofd en nu legde hij Giskes deze puzzel voor. Hij had al een paar foto's van de mannen meegebracht. Giskes herkende de portretten. Wat hem betrof mochten ze naar Engeland teruggaan. Het "Englandspiel"* was uitgespeeld, veel nieuws konden ze daar niet vertellen en het zou het aanzien van Lindemans bij de terroristen aanzienlijk verhogen als hij hun die Ausweise verschafte. Maar als altijd praatte Lindemans zijn mond voorbij.*
Hij vertelde dat de twee agenten belangrijke micro-films naar Engeland moesten brengen. Giskes nam een beslissing. Lindemans kreeg zijn Ausweise. Hij mocht de mannen zelfs tot Roosendaal vergezellen maar daar moest hij uitstappen. Giskes overlegde alles met Schreieder. Het arresteren van de mannen liet hij altijd aan de SD over. Deze zouden tussen Roosendaal en Bergen op Zoom ingrijpen.
Dan was er nog een ander geval. Een tijdje geleden was Bob Celosse met een groep in de Wieringermeer afgeworpen. Daar had hij voorlopig een zender, wapens en munitie achtergelaten. Hij was tegen Lindemans opgelopen en had hem gevraagd hem te helpen de wapens en de zender naar zijn huis in Amsterdam over te brengen. Ook hier besloot Giskes te helpen. Hijzelf verschafte de wagen waarmee alles veilig naar Amsterdam werd getransporteerd. Daar kon collega Schreieder te zijner tijd de gehele groep met hun materiaal arresteren maar het was beter hen nog in vrijheid te laten, hen te laten schaduwen en hun contacten te noteren. Men moest niet te vroeg de kip met de gouden eieren willen slachten. Hij besprak dit met Schreieder. Die zat blijkbaar met zijn ondergeschikte Frank achter dezelfde groep aan en Schreieder gaf hem een Ausweise voor Lindemans voor het geval deze bij vergissing door zijn mensen zou worden gearresteerd. Hij mocht zich dan rechtstreeks op Schreieder beroepen.
Lindemans was verrukt, hij was nu van alle kanten gedekt. Giskes had hem zijn judasloon uitbetaald en dank zij zijn zwendel had hij nog grote bedragen uit Brussel meegebracht. Hij meldde aan Giskes dat één van de mannen van de groep Celosse nu in Rotterdam zat. Het was beter die vast op te bergen, want deze Harry had een ongezonde belangstelling voor de sluizen van het Julianakanaal in Limburg die hij in kaart bracht.
En nu reisde Lindemans naar Rotterdam, zijn zakken vol geld en Ausweise met het plan de bloemetjes eens buiten te zetten. Hij had daar zoveel aardige vriendinnen die wel voor een avondje in de bar met muziek en dans te vinden waren.

- KING KONG -

In Rotterdam

Lindemans slenterde rond en kwam een vriendin, Elly, tegen. Zij werkte voor de Duitsers op het Devisenschutzburo, maar op dat gebied was hij niet al te kieskeurig. Ze ontmoetten Harry, die bereid was mee te gaan. Ze bezochten een paar bars, Lindemans had te veel gedronken en werd loslippig.
Hij vertelde dat Harry pas uit Engeland terug was voor een belangrijke opdracht. Ze kwamen een andere vriendin, Miep, tegen, die uit was op een "tijdelijke verkering" en de Duitse marineofficier Bernard (om begrijpelijke redenen laat men hier de achternamen weg). Lindemans raakte erg op dreef en zwetste dat hij tot de belangrijke illegalen behoorde, dat hij altijd gewapend was en op het gunstige moment wachtte om een paar SD'ers neer te knallen. Bernard voelde zich onbehaaglijk, blijkbaar was hij in een groepje gevaarlijke terroristen verzeild geraakt. Hij nam haastig afscheid en na een korte aarzeling meldde hij het gebeurde aan de Kriminal Sekretar van de SD aan de Heemraadsingel. Die beloofde hem er buiten te laten en zond dadelijk een patrouille uit, die Lindemans echter niet vond.
Op 5 mei bracht Lindemans de twee Engelandvaarders naar Roosendaal. Hij stapte uit, zij werden gearresteerd en naar Vught gebracht, waar ze kort voor de bevrijding werden gefusilleerd.
Op 7 mei moest Harry worden gevangen genomen. Lindemans bedacht met Elly en een paar anderen een tochtje per trein naar Lunteren en verzocht Harry hem tot het station uitgeleide te doen. Gezellig pratend wandelden zij een tijdje op het perron op heen en weer, Lindemans stapte met zijn gezelschap in. Harry was nu voldoende geschaduwd en werd aan de uitgang gearresteerd.
De volgende dag ging Lindemans naar Amsterdam. Bij Celosse's vrouw hoopte hij nieuws over de groep te horen maar zij liet niets los.
Op 9 mei slenterde King-Kong weer door Rotterdam. Misschien moest hij proberen het verraad van de vorige dagen te verdringen. Hij had behoefte aan wat afleiding en belde Elly op die op het kantoor niets te doen had en naar een verzetje verlangde. Ze vroeg hem te komen en onderweg hierheen ontmoette hij een andere kennis, Appie, die hij mee nam.
Elly belde Miep op. Ze moesten er maar een prettige middag van maken, haar chef Wölkering was afwezig. Miep had juist bezoek van Bernard en zij vroeg of hij meeging. Maar hij verlangde geen tweede ontmoeting met Lindemans. Hij holde naar Röschmann van de SD en meldde dat hij wist waar de gevaarlijke terrorist nu was. Hij waarschuwde Röschmann echter voorzichtig te zijn, de man was altijd gewapend en schoot vlug en feilloos. Men moest hem dus vóór zijn.
Elly, Miep, Appie en Lindemans zaten gezellig bijeen. Ze hadden de radio aangezet en Jazzmuziek ontdekt. Juist zouden Elly en Appie gaan dansen, toen de deur open ging en een groep mannen binnen kwam, de pistolen op King-Kong gericht.
"Hände hoch", riep Röschmann. Lindemans keek verbaasd en toen hij alleen zijn rechterarm omhoog bracht, schoot één der mannen hem in de schouder. Lindemans liet zich zonder tegenstand arresteren waarop hij naar een hospitaal werd gebracht. Hij werd gefouilleerd en zij vonden grote bedragen op hem .....de twee Ausweise van Giskes en Schreieder. Verder was Lindemans ongewapend. Röschmann vervloekte de Duitse marine officier die hem dit koopje had geleverd.
In plaats van een gevaarlijke terrorist had hij een vertrouwensman neergeschoten. Hij liet Appie vrij die dadelijk maakte dat hij weg kwam.

Hij belde Schreieder op, die het geval van Giskes doorgaf met verontschuldigingen voor de gemaakte fout. Zij kwamen overeen dat Lindemans zo gauw mogelijk door zijn kameraden moest worden "bevrijd". Als men hem zonder meer vrij liet, zou dit argwaan wekken. Het plan werd overgebracht aan Celosse maar toen hij kwam om het hospitaal te overvallen, was de dokter juist bezig om het verband te vernieuwen, waarop de mannen verdwenen.
Een tweede poging in hetzelfde ziekenhuis zou achterdocht wekken en dus verhuisde Lindemans naar een andere inrichting in Den Haag, waarop de groep (ditmaal zonder Celosse) hem bevrijdde. Ze wisten niet dat Giskes zelf alles voor hen had klaargemaakt en zelfs de auto had verstrekt waarmee Lindemans naar Brussel in veiligheid werd gebracht.

De fout van Röschmann is voor Lindemans prachtige reclame geweest en hij heeft die dan ook uitgebuit. In Brussel vertelde hij dat hij samen met een andere ondergrondse werker door de SD was overvallen. Zijn kameraad was direct doodgeschoten maar hij had zich verweerd tot hij gewond werd overmeesterd. Zijn vrienden hadden tweemaal alles gedaan om hem te redden, de eerste maal lag hij juist op de operatietafel, waarop de wachten werden versterkt. Maar de SD had niet gerekend op de doodsverachting van de Nederlandse illegalen die voor de tweede maal hun leven inzetten. Het was een harde strijd geweest en hoewel gewond had hij meegevochten tot de bewakers waren overweldigt en zij hem veilig hadden weggevoerd.

<u>In Brussel terug</u>

In de volgende drie maanden heeft Lindemans zich binnengedrongen in de Belgische illegaliteit. Hij bracht Giskes, die toen in Brussel verbleef, via Wim van der Meer de ene melding na de andere. Herhaaldelijk achterhaalde de Duitsers daardoor clandestiene wapentransporten maar Lindemans speelde zijn rol van argeloze beminnelijke werker zo goed dat niemand hem verdacht, terwijl de gegevens die hij bracht, dankbaar werden aanvaard. Hij bezorgde hun steeds de nodige valse documenten die niemand anders in staat was te verschaffen. Ondertussen deed hij mee aan verschillende sabotage daden.
Zij konden niet vermoeden dat Giskes de documenten verschafte en van te voren toestemming gaf tot de kleine sabotagedaden. Hij was verplicht het een en ander door de vingers te zien om zo Lindemans voldoende overwicht over het verzet te verschaffen. Hij had er belang bij dat de leiders geen argwaan koesterden want de invasie op Normandië had plaats gehad en nu was België aan de beurt. Daarbij zouden de geallieerden zeker samenwerken met het verzet. Langs welke weg zouden zij België binnenvallen? Of zou er een landing op de Belgische kust komen? Of waren er luchtlandingen in de Ardennen voorbereid? Verder moest Lindemans hem de namen en adressen van de verzetsleiders bezorgen en de bewapening van hun groepen.

Toen kwam 1 september en met een ongekende snelheid rukte de legers uit het zuiden op. Giskes wist dat hij binnen een paar dagen Brussel moest verlaten en hij liet Lindemans bij zich komen. Het personeel was druk aan het inpakken en met het verbranden van documenten die men niet kon meenemen.
Giskes zei:

> *"wij verlaten Brussel, maar jij blijft hier. Dank zij je relaties met het verzet dring je zo spoedig mogelijk door tot de inlichtingendienst van een Canadees of Engels regiment. Zodra je belangrijk nieuws hebt meld je me dat in Driebergen.*

In de nacht van 3 op 4 sept ben ik in de grensplaats Wuestwezel. Mocht je in deze dagen iets te melden hebben, dan zoek je me daar op".

Lindemans zocht van de Meer op, die geen verdere bevelen afwachtte en met vrouw en kind naar Duitsland vluchtte. Op 2 september werd Giskes bij zijn chef in Luik geroepen en de volgende morgen reed hij naar Brussel terug. Toen hij zijn bureau op de Place de Industrie bereikte, was het eerste gedeelte van zijn personeel reeds vertrokken naar Roermond.
Met Wurr en Kupp reed hij die middag naar de Nederlandse grens waar hij in Wuestwezel vergeefs naar Lindemans uitkeek. Daarom vervolgde hij zijn rit naar Breda.

<u>Lindemans als Liaison-officier</u>

Lindemans die zich nooit aan afspraken hield, had er geen moment aan gedacht naar de grensplaats te gaan. Er viel trouwens niets te melden. In de loop van 3 september had hij zich van een Engelse "Battle-Dress" voorzien en hij had zich met een groepje jongeren uit Mechelen, die hem als vanzelf sprekend als hun commandant aanvaarde, bij het officiële verzet aangesloten. Deze spoeden zich naar hun verzamelplaatsen en zetten de aanval in op de laatste Duitsers, nog vóór de geallieerde tankcolones op die avond Brussel binnenreden.
Lindemans was een man die hield van spectaculair werk. Het was misschien meer "show" dan echte dapperheid maar niettemin kon hij dan dingen doen, waarvoor anderen hem bewonderden. In de nacht van 3 op 4 september vocht hij met zijn groep om een politiepatrouille te hulp te komen die moeilijkheden had met een groep jonge Duitsers, die zich niet wilde overgeven.
Toen de volgende dag Antwerpen was bevrijd, ging hij daarheen en vocht samen met de mannen van de Armée Secrète toen deze met aanvalsboten de Schelde overstaken om daar een geallieerd bruggehoofd te vestigen.*
Hij onderscheidde zich daarbij zo, dat het werd gemeld aan commandant Reniers, die hem later hiervoor een "Certificaat van dapperheid" uitreikte.
Kort daarop kwam de leiding van Armée Secrète in contact met een Engelse en een Canadese inlichtingengroep. De eerste stond onder bevel van Capt. Baker. Deze groep had een Nederlander nodig, bij voorkeur afkomstig uit de illegaliteit om de groep op verkenning in Nederland te volgen.
Men beval Lindemans aan en samen met de Belg Denijs ging hij met de officieren mee naar het hotel Century waar zij tot nader order verbleven.

Capt. Baker heeft verklaart dat hij in Brussel kwam de dag na de bevrijding (dus 4 september) en dat hij 4 dagen later in Antwerpen kwam (dus op 8 september) en dat hij nog enige dagen in Antwerpen bleef waar hij van Reniers een mooie Cadillac mocht gebruiken, gereden door een Belgische luitenant.
Op 11 of 12 september verliet de verkenningsgroep Antwerpen onder leiding van Capt. Baker, aan wie een Franse Lnt. Cherles Müller, een onderofficier, een korporaal, de Belgische luitenant, Lindemans en Denijs waren toegevoegd.

Op 15 september in de buurt van Bourg Léopold gaf Baker aan Lindemans de opdracht met Denijs naar Eindhoven te gaan en contact op te nemen met de illegaliteit.

Hij moest doorgeven:

1. *Voorlopig geen sabotage plegen;*
2. *Als er nog gestrande piloten waren, deze niet doorsturen;*
3. *Er worden geen wapens meer gezonden.*

Verder wist Lindemans dat binnen 3 dagen de troepen uit het bruggehoofd zouden uitbreken om Eindhoven te bevrijden en dat de parachutisten, die massaal in Engeland gereed stonden, zouden worden afgeworpen om de onderneming te steunen.
(Boeree laat in het midden of Baker hem dit alles had opgedragen, dan wel of hij die gegevens uit een gesprek met Baker had afgeluisterd).
Bij de Duitse frontlijn aan gekomen werden zij onder vuur genomen, Denijs werd zwaar gewond maar Lindemans liet zich gevangen nemen en deelde mee dat hij een vertrouwensman was, die direct naar Driebergen moest worden doorgestuurd voor een belangrijke mededeling. Hij werd gebracht naar de villa van Beuningen in Vught, waar het hoofdkwartier van Generaal Student was gevestigd. Daar vertelde hij hetzelfde, men belde Driebergen op en kreeg het verzoek hem direct per auto door te sturen.
In de avond van 15 september verscheen Lindemans daar, Giskes had ondertussen een andere functie gekregen, de leiding berustte nu bij Kiesewetter, terwijl ook Schöwitz aanwezig was, die vermoedelijk binnenkort Kiesewetter zou opvolgen.
Lindemans kwam binnen en vroeg naar Giskes. "Is niet aanwezig. U kunt het aan mij vertellen", antwoorde Kiesewetter.
Lindemans vertelde veel van hetgeen hij in die dagen in het bruggehoofd had gezien, sterkte van troepen, aantallen tanks, geschut, enz. Veel van deze "Einzelmeldungen" waren Kiesewetter al bekend. Hij knikte toestemmend.*
Toen vertelde Lindemans dat het 2e Leger op 17 september voorwaarts zou gaan. Kiesewetter kende de juiste datum niet maar hij rekende erop dat het zeer spoedig zou gebeuren. In het bruggehoofd stonden de tanks kop-staart gereed.
En toen meldde Lindemans, dat er ook parachutisten zouden worden afgeworpen om samen met de grondtroepen Eindhoven aan te vallen.
Wantrouwend keek Kiesewetter op. Sinds enige dagen had men in zijn schedel gehamerd dat de parachutisten in de buurt van Düsseldorf ten oosten van de Rijn zouden worden gebruikt.
Hij geloofde de melding niet. Er viel een stilte en Schöwitz die bemerkte dat er iets aan de hand was en er misschien vertrouwelijke dingen moesten worden besproken, trok zich bescheiden terug en ging naar bed.
Kiesewetter zond ook Lindemans naar zijn slaapkamer. Hij dacht over alles na. Wat voor belang had deze Hollander erbij, de snel terugtrekkende troepen met zijn meldingen achter na te lopen? Meer dan ooit zou hij daarbij zijn leven riskeren.
Het was natuurlijk uitgesloten dat hier parachutisten zouden worden gebruikt, dergelijke elitetroepen had men niet nodig voor de verovering van Eindhoven, dat kon het 2e Leger best alleen af. Hij kwam tot de overtuiging dat Lindemans nu beide partijen diende en dus was gezonden om met deze melding verwarring te stichten in de Duitse inlichtingendienst.
(Lindemans heeft natuurlijk niet geweten dat de 101e US Airborne Divisie zou worden afgeworpen met als hoofdtaak de bruggen bij Son, Best, St Oedenrode enz. bij verrassing te nemen en dat de neventaak, die slechts aan een regiment werd opgedragen was, mee te werken aan de bevrijding van Eindhoven. Omtrent het afwerpen van de 82e US Airborne Divisie bij Nijmegen en van de 1e Britse Airborne Divisie bij Arnhem heeft hij absoluut niets geweten.

Zeer waarschijnlijk was dit ook aan Capt. Baker onbekend).

De volgende morgen, 16 september kreeg Lindemans de opdracht naar Eindhoven te gaan en zijn boodschap over te brengen.
Tevens moest hij daar inlichtingen inwinnen over enkele verzetsleiders, onder wie J.C. de Vries, secretaris van de Philips fabrieken.
Hij werd met de auto tot vlak voor Eindhoven gebracht, wandelde verder en belde aan bij het huis van de Inspecteur van Politie, de Heer Kooy. Al direct op de stoep vertelde hij aan Mevr. Kooy dat hij tot de Armée Secrète behoorde, maar in Engelse dienst was. Hij was gezonden om contact op te nemen met het verzet. Hij had een zware tocht door de Duitse linies gemaakt en was erg vermoeid. Binnengekomen gaf hij als blijk van vertrouwen zijn .45 pistool af. Toen hij de Heer Kooy ontmoette bracht hij zijn boodschap over en vertelde erbij dat Eindhoven binnen drie dagen zou worden bevrijd door parachutisten.
Hij schepte erg op, vertelde dat hij in Delft had gestudeerd en een zeer gezien man was in universiteitskringen, dat hij de rang van Overste had in de troepen van de Armée Secrète en nu werkte onder de schuilnaam "King-Kong".
Kooy haalde er een paar anderen bij. Hij vertrouwde het geval niet. Niemand van hun had ooit van King-Kong gehoord en als hij zo'n hoge rang bekleedde was het vreemd hem met een dergelijk onbelangrijk bericht door de linies te sturen.
Het wantrouwen werd nog meer vergroot toen Lindemans herhaaldelijk informeerde naar de huidige verblijfplaats van J.C. de Vries.
Was Lindemans één van die Duitse provocateurs die tegenwoordig werden uitgestuurd om de Duitse-gezindheid van de politie te controleren?
Lindemans kreeg het onbehaaglijke gevoel dat men hem niet vertrouwde en dat zijn zending misliep. Hij vroeg aan Kooy, hem te helpen door de linies terug te keren. Maar Kooy vond het beter hem onder controle te houden en zei:" Als Eindhoven binnen drie dagen wordt bevrijd, dan kunnen we U voor die tijd veilig opbergen".
Hij ging mee en werd in het politie bureau opgesloten.
Bij fouillering bleek hij in het bezit te zijn van het laatste nummer van de Deutse Zeitung, iets dat hij onmogelijk kon hebben als hij juist door de linies was gekomen en verder vond men een Passierschein, van Abwehrstelle IIIF* in Driebergen, gestempeld en afgetekend op 15 september. Hierin werd aan de Feldgendarmerie opgedragen Lindemans niet te hinderen en hem zo nodig voort te helpen. Op 18 september werd Eindhoven bevrijd en de volgende morgen om negen uur verscheen Capt. Baker op het politie bureau. Boos viel hij uit tegen Kooy:*
"I learned that you have got one of my best men in prison".
Kooy liet hem de bezwarende papieren zien, waarover Baker lichtelijk verbaasd was, maar toch eiste hij Lindemans in vrijheid stelling, hetgeen gebeurde.
Lindemans legde uit dat hij het valse papier zelf had opgemaakt om gedekt te zijn bij het passeren van de linies.
Vermoedelijk was Baker toch wantrouwend geworden en hij wilde Lindemans wel kwijt, waarbij het toeval hem te hulp kwam.

- KING KONG -

Wantrouwen van Kapitein de Graaf

Reeds in augustus 1944 had Kap. de Graaf in Engeland berichten uit Nederland gekregen die zijn wantrouwen tegenover Lindemans opwekten.
Alles was vaag maar toch alarmerend en toen hij op 7 september in het gevolg van Z.K.H. Prins Bernhard het vasteland betrad, besloot hij Lindemans op te sporen en te verhoren. Hij verspreide het bericht dat hij een belangrijke opdracht had voor Lindemans. In Brussel zocht hij tevergeefs naar King-Kong. Op 14 september werd een koerierster zijn tent in Diest binnengebracht, die vergeefs had geprobeerd in opdracht van de Canadezen een bericht naar Eindhoven te brengen. Bij het verhoor bleek dat ze lang met Lindemans had samengewerkt. Zij vertrouwde de Graaf volkomen en ter goeder trouw vertelde zij veel van Lindemans, wat het wantrouwen van de Graaf versterkte. Zo spoedig mogelijk wilde hij Lindemans verhoren en nog eens gaf hij het bericht uit dat hij een belangrijke opdracht had voor Lindemans.
Deze was na de bevrijding in Eindhoven gebleven en maakte op die avond van 19 september een Duits luchtbombardement mee, waarbij hij staaltjes van moed vertoonde door de voertuigen van Capt. Baker uit een brandende garage te halen. Hij meldde dit, zijn relaas op de gebruikelijke manier opsierend. Toen drong het bericht van Kap. de Graaf tot hem door.
Op 23 september verscheen hij op het Hoofdkwartier van Prins Bernhard, dat juist toen in Chateau Rubens was gevestigd. Het was de eerste maal dat hij dit hoofdkwartier betrad, 6 dagen na de luchtlanding bij Arnhem. Dit is wel het beste bewijs dat hij geen verraad kan hebben gepleegd als gevolg van loslippigheid op dat bureau.
De taak van Kap. de Graaf was moeilijk. Nog geen jaar geleden had Lindemans hem in Parijs het leven gered. Er was daarna wantrouwen gerezen, maar alles was vaag, zonder het minste bewijs.

Lindemans verscheen en speelde zijn rol weer uitstekend met beminnelijke onbevangenheid.
Op elke vraag wist hij een passend antwoord te geven, nergens sprak hij zichzelf tegen en na enkele uren moest Kap. de Graaf zijn verhoor beëindigen. Hij was niet overtuigd van de betrouwbaarheid van Lindemans maar evenmin was er enige gegronde reden voor wantrouwen. En hij slaakte een zucht van verlichting dat hij de man, die hem in Parijs zo'n grote dienst had bewezen en daar zijn betrouwbaarheid afdoende had getoond, vrij kon laten gaan.
Hoewel Lindemans zijn rol goed had gespeeld, had hij toch op de pijnbank gezeten, hij wist dat hij daar vocht voor het behoud van zijn leven. Hij besloot zich niet meer met de Duitsers in te laten. Als hij verder de rol van loyale verzetsstrijder speelde, kon alles nog goed terecht komen, maar hij wist dat hij op een vulkaan leefde. Hoe moest hij verder aan de kost komen? Als altijd in zijn leven kwam het toeval hem te hulp. Hij ging naar Antwerpen waar hij een oude kennis, Jan, tegenkwam. Jan had ooit samen met Lindemans in de garage in Rotterdam gewerkt maar toen hij voor arbeid in Duitsland werd aangewezen, dook hij onder bij een ongetrouwde rijke nicht in Brussel, die er een Lasalle (automerk) op na hield.
Zij nam hem in haar huis en toen Antwerpen bevrijd was en de bevrijding van Nederland aan de beurt kwam, ging hij naar Antwerpen om zijn diensten aan te bieden bij de Armée Secrète.
En daar liep hij tegen Lindemans aan, die, hoewel hij geen enkele functie had, brutaalweg de rangonderscheidingstekens van Luitenant-Kolonel van het Canadese leger op zijn Battle-dress had bevestigd.
Lindemans vertelde hem dat hij nu in Eindhoven een goed betaalde betrekking had bij de Nederlandse strijdkrachten.

Hij kon Jan als chauffeur in dienst nemen, maar er was een groot gebrek aan auto's. Ze konden voorlopig de Lasalle van de nicht lenen.
Samen gingen zij naar Brussel waar Lindemans de goedgelovige nicht voor een aanzienlijk bedrag oplichtte. Hetzelfde deed hij met een welgestelde inwoner van Deurne. Daarna trok hij er op uit met de Lasalle, met Jan achter het stuur. Maar de zenuwen waren hem de baas geworden, hij had nergens meer enige rust. In de 4 volgende weken reden zij tweemaal naar Parijs, naar Eindhoven, naar Leuven en andere plaatsen waar hij steeds de rol van hoge officier speelde, aangewezen voor belangrijke geheime opdrachten. Bij zijn laatste bezoek aan Parijs nam hij een nieuwe vriend, Kees, mee. Hij liet Jan thuis, de auto kon hijzelf wel rijden. Kees had de brave nicht ook een hoop afhandig gemaakt.
In Parijs stelde Lindemans voor hun uniformen uit te trekken, een nieuwe naam aan te nemen en in Zuid-Frankrijk een ander leven te beginnen. Maar Kees weigerde, want behalve die kleine geldzwendel had hij niets op zijn kerfstok en zij gingen terug langs Ronchin, waar Lindemans Gilou opzocht en haar in armoedige omstandigheden met haar twee kindertjes achterliet. Zij logeerden bij een familie waar Lindemans een nieuwe verhouding had met de dochter Jeanette. Hij biechtte dit aan Kees op, erbij voegend, dat Gilou verder haar eigen boontjes maar moest doppen. Hij was nu verliefd op Jeanette.
Op 28 oktober kwamen zij in Brussel terug waar zij hoorden dat Kap. de Graaf een belangrijke opdracht voor Lindemans had.

Wat was er intussen gebeurd?
Op 26 oktober was Verloop gearresteerd en om zijn ondervragers gunstig te stemmen had hij alles verteld wat hij van Lindemans wist, met name van zijn verraad in Driebergen.
Toen Lindemans in de avond van 28 oktober op het hoofdkwartier van Z.K.H Prins Bernhard kwam, dat sedert kort in chateau Wittouck was gevestigd, werd hij naar Kap. de Graaf gebracht. Het wachten was slechts op de Militaire Politie, die gewaarschuwd was.
Toen zij binnen kwamen richtte de Graaf zijn pistool op Lindemans en zei: "Handen omhoog, je begrijpt dat het spel uit is".
Lindemans keek verbaasd en bood geen verzet. Hij had zijn pistool in de Lasalle laten liggen. Hij is daarna naar Engeland overgebracht en daar vier weken door een uiterst deskundige commissie van drie officieren verhoord. Het bleek overtuigend dat hij van Arnhem niets had geweten en hij werd weer ter beschikking gesteld van de Nederlandse autoriteiten. Hij werd daarop naar Gent gezonden, waar Canadese autoriteiten hem met hetzelfde resultaat verhoorden. Ook de Nederlanders hebben hem natuurlijk herhaaldelijk verhoord. Zowel de Engelsen als de Nederlanders hebben bovendien Giskes verhoord, verder waren Schreider en Verloop voor verhoor ter beschikking.

De Nederlandse regering rekende erop dat in de openbare rechtzittingen alle valse geruchten afdoende zouden worden weerlegt, maar in de eenzaamheid van zijn cel was voor Lindemans geen show meer mogelijk.
Hij werd ziek en vermagerde steeds meer, in Engeland en in Gent werd hij onder medische behandeling gesteld.
Toen hij tenslotte in de cellenbarakken van Scheveningen werd opgesloten, had hij zijn laatste liefdesgeschiedenis met een verpleegster, die hij nog uit Rotterdam kende. Zij hielp hem bij een vluchtpoging, maar die mislukte. Toen besloten beide een einde aan hun leven te maken. Daar Lindemans op de ziekenzaal verbleef was het voor beiden niet moeilijk het een en ander daarvoor

te bemachtigen en in te slikken. Beiden werden doodziek, de verpleegster werd weer beter, maar de afgetobde Lindemans kon dit niet meer te boven komen. Hij stierf in de gevangenis voordat zijn zaak klaar was voor openbare behandeling.
Het noodlottig gevolg is geweest, dat het valse gerucht is blijven bestaan dat de operatie bij Arnhem is verraden door een verzetsstrijder behorende tot de staf van Z.K.H. Prins Bernhard, terwijl als gevolg van dit verraad het 2e SS-Pantserkorps naar Arnhem werd gezonden, hetgeen tot het verlies van de slag leidde.
Door anderen is dit gerucht in latere werken over de slag bij Arnhem versterkt.
Boeree gaat hier verder niet op in en wel om de volgende reden:

1. *Volgens getuigen verklaringen en eigen bekentenissen heeft Lindemans nooit iets geweten van de onderneming bij Arnhem;*
2. *Hij is slechts tweemaal op het hoofdkwartier van Z.K.H. Prins Bernhard geweest, de eerste keer op 23 september uitsluitend om verhoord te worden en de tweede keer op 28 oktober, om gearresteerd te worden;*
3. *Generaal Bittrich, commandant van het 2e SS-Pantserkorps heeft tegen Boeree uitdrukkelijk verklaard:*
   a. *Dat de luchtlandingen bij Arnhem voor Veldmaarschalk Model een volkomen verrassing waren, die hem dwongen tot een overhaaste vlucht uit Oosterbeek.*
   b. *Dat de luchtlandingen ook voor Bittrich zelf een even grote verrassing waren en omdat de meldingen hem pas na de landing bereikten, waardoor het geschut van de Hohenstaufen Divisie pas in de late namiddag na de luchtlanding naar Arnhem kon worden gezonden.*